„Kristliku elu ja teenistuse” koosoleku allikmaterjal

11.—17. JAANUAR

AARDEID JUMALA SÕNAST | 3. MOOSESE 20—21

„Jehoova hoiab oma rahva maailmast lahus”

***it*-1, lk 1199**
Pärand

Omand, mis vanemate või eelkäijate surma korral siirdub pärijale. Heebrea keeles kasutati pärandi saamise või andmise kohta peamiselt tegusõna *nahál* (nimisõna *nahálah*). (4Mo 26:55; Hes 46:18.) Tegusõna *jaráš* kasutati vahel tähenduses „pärijaks saama”, kuid sagedamini „enda valdusse võtma”. (1Mo 15:3; 3Mo 20:24.) Sellel tegusõnal on veel tähendus „minema ajama” sõjalise jõu abil. (5Mo 2:12; 31:3.) Kreeka keeles kasutatakse pärandist rääkides sõna *kléros* erinevaid vorme. See sõna tähistas algselt „liisku”, seejärel „osa” ning lõpuks „pärandit”. (Mt 27:35; Ap 8:21; 26:18.)

***it*-1, lk 317, lõik 2**
Linnud

Peale veeuputust andis Jumal loa süüa kõiki linde, kui ei söödud nende verd. (1Mo 9:1—4; vrd 3Mo 7:26; 17:13.) Siiski liigitati Noa päevil linde puhasteks ja ebapuhasteks. Puhtaid linde võis Jumalale ohvriks tuua. (1Mo 8:18—20.) Alles Moosese seaduses keelas Jumal ebapuhtaid linde süüa. (3Mo 11:13—19, 46, 47; 20:25; 5Mo 14:11—20.) See keeld tühistati pärast uue seaduse kehtima hakkamist, nagu ilmneb nägemusest, mille Jumal andis Peetrusele. (Ap 10:9—15.) Piibel ei selgita, mis põhjusel osasid linde peeti ebapuhtaks, kuid suur osa neist olid röövlinnud või raipesööjad.

Vaimsed vääriskivid

***it*-1, lk 563**
Lõikumine

Jumala seadus keelas iisraellastel ennast lõikuda, sest nad olid püha rahvas, Jehoova eriline omand. (3Mo 19:28; 21:5; 5Mo 14:1, 2.) Sellised äärmuslikud leinamiskombed olid seotud ebajumalateenimisega ja polnud kohased rahvale, kes teadis tõde surnute olukorra ja ülesäratamise kohta. (Tn 12:13; Heb 11:19.) Keeld ennast vigastada tuletas iisraellastele meelde, et Jumala kätetööd, inimkeha, tuleb austada ja kalliks pidada.

18.—24. JAANUAR

AARDEID JUMALA SÕNAST | 3. MOOSESE 22—23

„Iga-aastastel pühadel on tähendus ka meie jaoks”

***it*-1, lk 826—827**
Hapnemata leibade püha

Hapnemata leibade püha esimesel päeval toimus püha kokkutulek. Järgneval päeval, 16. niisanil, toodi preestrile odravihk hooaja esimesest lõikusest. Enne seda püha ei tohtinud uudsevilja süüa ega sellest toitu valmistada. Preester kõigutas vihku Jehoova ees, esitades nii uudsevilja Jehoovale. Altarile ei viidud sellest midagi. Samal päeval ohverdati põletusohvrina aastane veatu jäär, roaohvrina õliga segatud peenjahu ja ka joogiohver. (3Mo 23:6—14.) Lisaks sellele, et uudsevilja toodi rahva eest, tõi ka iga pere pühade ajal uuest saagist Jehoovale oma parima. (2Mo 23:19; 5Mo 26:1, 2.)

Tähendus. Hapnemata leibade söömisega järgiti Jumala juhendit, mis on kirjas 2Mo 12:14—20. Salmis 19 öeldakse: „Seitse

päeva ei tohi teie majades leiduda haputainast." Tekstis 5Mo 16:3 nimetatakse hapnemata leiba hädaleivaks. Hädaleib tuletas iisraellastele igal aastal meelde, et nad pidid lahkuma Egiptusest nii kiiresti, et neil polnud aega tainast hapendada. (2Mo 12:34.) See meenutas neile häda ja orjust, millest nad olid tänu Jehoovale priiks saanud. Jehoova ütles: „Et te mäletaksite kogu oma eluaja seda päeva, mil te Egiptusemaalt välja tulite." Niisiis mõtisklesid iisraellased aasta esimese püha ajal selle üle, et nad olid saanud vabaks rahvaks ja et Jehoova oli nende vabastaja. (5Mo 16:16.)

***it*-2, lk 598, lõik 2**
Nädalatepüha

Nisulõikuse uudseviljaga toimiti teisiti kui odra uudseviljaga. Kahest kümnendikust eefast nisu peenjahust (4,4 l) tuli juuretisega küpsetada kaks leivapätsi. 3Mo 23:17 ütleb: „Tooge oma elupaikadest kaks leivapätsi kõigutusohvriks." Need sõnad viitasid sellele, et mõeldi tavalisi, igapäevaseid leibu, mitte eraldi pühadeks valmistatud leibu. Nendega koos toodi põletusohver, patuohver ja kaks jäärtalle rahuohvriks. Preester kõigutas leivapätse ja lambatükke, ohverdades need sümboolselt Jehoovale. Pärast seda kuulusid need preestrile. (3Mo 23:18—20.)

25.—31. JAANUAR

AARDEID JUMALA SÕNAST | 3. MOOSESE 24—25

„Vabastusaasta ja tulevane vabastus"

***it*-1, lk 871**
Vabadus

Vabaduse Jumal. Jehoova on vabaduse Jumal. Ta vabastas Iisraeli rahva Egiptuse orjusest ja ütles, et kui nad talle kuuletuvad, on nad vabad vaesusest. (5Mo 15:4, 5.) Siiski oli seaduses säte, et kui keegi jäi vaeseks, võis ta ennast orjaks müüa ja nii oma pere vajaduste eest hoolitseda. Kui heebrealane oli teeninud orjana kuus aastat, pidi ta vabastatama. (2Mo 21:2.) Vabastusaasta, iga viiekümnes aasta, tõi samuti vabastuse kõigile heebrealastest orjadele ja nad võisid naasta oma pärandmaale. (3Mo 25:10—19.)

***it*-1, lk 1200, lõik 2**
Pärand

Maaomand pärandati põlvest põlve edasi, seda ei tohtinud alatiseks müüa. Maa müük tähendas seega ainult maa rendile andmist. Hind arvutati selle järgi, mitu saaki maa annab enne järgmist vabastusaastat. Vabastusaastal siirdus omand algsele omanikule tagasi, kui seda polnud juba varem tagasi ostetud. (3Mo 25:13, 15, 23, 24.) See määrus kehtis ka müürideta linnades olevatele majadele, neid loeti põllumaa osaks. Müüriga ümbritsetud linnades kehtis maja tagasiostuõigus ainult aasta pärast selle müümist, hiljem sai see ostja alaliseks omandiks. Kuid leviitidel oli oma linnades püsiv tagasiostuõigus, kuna neil ei olnud pärandmaad. (3Mo 25:29—34.)

***it*-2, lk 122—123**
Vabastusaasta

Vabastusaastaseadus aitas rahval rikaste ja vaeste klassi tekkimist vältida. See seadus tugevdas tervet rahvast ja tõi kergendust üksikisikutele, sest kellegi majanduslik olukord ei takistanud olla produktiivne. Kõik said kasutada oma andeid ja võimeid rahva heaks. Kui Iisraeli rahvas oli sõnakuulelik, hoolitses Jehoova nende eest. Tänu sellele oli neil külluslik viljasaak, hea haridus ja suurepärane valitsus. (Jes 33:22.)

1.—7. VEEBRUAR

AARDEID JUMALA SÕNAST | 3. MOOSESE 26—27

„Kuidas saada osa Jehoova õnnistustest”

***it*-1, lk 223, lõik 3**
Aukartus

Kuna Moosesel olid väga erilised suhted Jehoovaga, tundis Jumala rahvas Moosese vastu suurt aukartust (hbr *morá*). Need, kellel oli usku, tunnustasid Moosese positsiooni, sest ta esindas Jehoovat. (5Mo 34: 10, 12; 2Mo 19:9.) Ka Jehoova pühamusse tuli iisraellastel suhtuda aukartusega. (3Mo 19:30; 26:2.) Selline aukartus pidi väljenduma nende jumalateenistuses, käitumises ja eluviisis.

Vaimsed vääriskivid

***it*-2, lk 617**
Katkud, tõved

Jumala seaduse eiramise tagajärg. Jehoova hoiatas Iisraeli rahvast, et kui nad ei pea seadusest kinni, saadab ta nende keskele tõve. (3Mo 26:14—16, 23—25; 5Mo 28:15, 21, 22.) Piibel seostab tervist Jumala õnnistusega (5Mo 7:12, 15; L 103:1—3; Õp 3:1, 2, 7, 8; 4:21, 22; Ilm 21:1—4), haigusi aga patu ja ebatäiusega (2Mo 15:26; 5Mo 28:58—61; Jes 53:4, 5; Mt 9:2—6, 12; Joh 5:14). Mõnele inimesele saatis karistuseks haiguse Jehoova, näiteks Mirjamit, Ussijat ja Geehasit lõi ta pidalitõvega. (4Mo 12:10; 2Aj 26:16—21; 2Ku 5:25—27.) Enamikul juhtudel olid haigused aga rahvaste või üksikisikute patuse eluviisi tagajärg. Nad lihtsalt lõikasid, mida olid külvanud. (Ga 6:7, 8.)

8.—14. VEEBRUAR

AARDEID JUMALA SÕNAST | 4. MOOSESE 1—2

„Jehoova organiseerib oma rahvast”

***it*-1, lk 397, lõik 4**
Laager

Iisraellaste laager oli väga suur. Rahvaloendusest ilmnes, et laagris oli 603550 väeteenistuse jaoks kõlblikku meest, lisaks naised, lapsed, eakad, puudega inimesed, 22 tuhat leviiti ja „palju teistest rahvastest inimesi”. Kokku võis laagris olla rohkem kui 3 miljonit isikut. (2Mo 12:38, 44; 4Mo 3: 21—34, 39.) Pole teada, kui suurt maa-ala see laager kattis. Piiblis on aga mainitud, et kui laager oli Jeeriko vastas Moabi kõrbetasandikul, ulatus see „Beet-Jesimotist kuni Aabel-Sittimini”. (4Mo 33:49.)

Vaimsed vääriskivid

***it*-2, lk 764**
Rahvaloendus

Iisraellased võeti arvele perekondade ja suguvõsade järgi. Piiblis mainitud rahvaloenduste eesmärk polnud lihtsalt selgitada välja rahva koguarv, vaid ka rahvast maksustada, sõjaväkke kutsuda ja leviite pühamuteenistusse määrata.

15.—21. VEEBRUAR

AARDEID JUMALA SÕNAST | 4. MOOSESE 3—4

„Leviitide teenistus”

***it*-2, lk 683, lõik 3**
Preester

Seaduselepingu ajal. Kui Jehoova surmas egiptlaste esmasündinud kümnenda

nuhtluse ajal, pühitses ta kõik iisraellaste esmasündinud endale. (2Mo 12:29; 4Mo 3:13.) Need esmasündinud kuulusid nüüd Jehoovale ja ta oleks võinud nad määrata preestrite või abilistena pühamusse teenima. Jehoova otsustas nad aga asendada Leevi meessoost järeltulijatega ja võtta leviidid Iisraeli 12 suguvõsa esmasündinute asemele. Rahvaloendusest ilmnes, et iisraellaste esmasündinuid oli 273 võrra rohkem kui leviite. Jehoova käskis nende 273 iisraellaste esmasündinu eest maksta lunastushinnaks viis seeklit ja anda see Aaronile ja ta poegadele. (4Mo 3: 11—16, 40—51.) Eelnevalt oli Jehoova leviitide hulgast eraldanud Aaroni meessoost järeltulijad preestriameti jaoks. (4Mo 1:1; 3: 6—10.)

***it*-2, lk 241**
Leviidid

Ülesanded. Leevil oli kolm poega: Geerson (Geersom), Kehat ja Merari. (1Mo 46:11; 1Aj 6:1, 16.) Nende järeltulijad moodustasid kolm leviitide suguvõsa. Igal suguvõsal oli kõrberännaku ajal laagris oma määratud asukoht telkpühamu läheduses. Aaron ja ta pojad olid laagris telkpühamu ees, ida pool. Ülejäänud kehatlased olid lõuna pool, geersonlased lääne pool ja merarlased põhja pool. (4Mo 3:23, 29, 35, 38.) Leviitide töö oli telkpühamu üles panna, maha võtta ja seda kanda. Kui oli aeg liikuma hakata, võtsid Aaron ja ta pojad maha kõige pühama paiga eesriide ja katsid tunnistuslaeka, altarid ja muud pühad esemed. Seejärel oli kõige selle kandmine kehatlaste ülesanne. Geersonlased kandsid telkpühamu kangaid, katteid, kardinaid, õuepiirde kangaid ja nööre. Merarlased kandsid telkpühamu seinaraame, sambaid, poste, nende aluseid, vaiu ja nööre. (4Mo 1: 50, 51; 3:25, 26, 30, 31, 36, 37; 4:4—33; 7: 5—9.)

***it*-2, lk 241**
Leviidid

Moosese päevil asusid leviidid pühamu teenistusse alates 25. eluaastast. (4Mo 8:24.) Raskemaid töid, nagu näiteks kogudusetelgi kandmine, hakkasid nad täitma 30-aastaselt. (4Mo 4:46—49.) Kuningas Taaveti päevil said leviidid alustada teenistust 20-aastaselt, sest telkpühamut polnud enam vaja ühest kohast teise kanda. Leviidid pidid teenima pühamus kuni 50-aastaseks saamiseni. (4Mo 8:25, 26; 1Aj 23:24—26.) Leviidid tundsid hästi Jumala seadust, neil tuli seda sageli rahvale ette lugeda ja selgitada. (1Aj 15:27; 2Aj 5:12; 17:7—9; Neh 8:7—9.)

22.—28. VEEBRUAR

AARDEID JUMALA SÕNAST | 4. MOOSESE 5—6

„Võta eeskujuks nasiirid”

***it*-2, lk 477**
Nasiir

Neil, kes andsid nasiiritõotuse, oli kolm peamist piirangut. 1. Nad ei tohtinud juua alkohoolseid jooke ega süüa mingeid viinamarjasaadusi. 2. Neil oli keelatud juukseid lõigata. 3. Nad ei tohtinud puudutada surnukeha, isegi kui surnud oli keegi väga lähedane. (4Mo 6:1—7.)

Erilised tõotused. Nasiiriks saamise eesmärk oli tuua ülistust Jehoovale, mitte askeetliku eluviisiga endale tähelepanu tõmmata ja inimestelt kiitust saada. Selle asemel pidi nasiir olema „Jehoova ees püha kõigil oma nasiiripõlve päevil”. (4Mo 6:2, allm; 6:8.)

Nasiirile esitatud nõuded olid tähendusrikkad. Sarnaselt nasiirile ei tohtinud ka ülempreester oma püha ameti tõttu kokku puutuda surnuga. Samuti ei tohtinud preestrid tarvitada alkohoolseid jooke, kui nad olid pühas teenistuses. (3Mo 10:8—11; 21:10, 11.)

Lisaks pidi nasiir (hbr *nazír*) „jääma pühaks, lastes juustel kasvada". Nii nägid kõik, et ta oli eraldatud Jehoovale. (4Mo 6:5.) Sama heebrea sõna *nazír* kasutati viinapuude kohta, mis jäid lõikamata pühal hingamispäeval ja vabastusaastal. (3Mo 25: 5, 11.) Ülempreestri turbani esiküljel olevat kuldplaati, millesse olid uuristatud sõnad „Jehoova on püha", nimetati pühaks pühitsusmärgiks (hbr *nézer,* samast sõnajuurest kui *nazír*). (2Mo 39:30, 31.) Ka Iisraeli võitud kuninga krooni kohta kasutati sõna *nézer.* (2Sa 1:10; 2Ku 11:12.) Hiljem ütles apostel Paulus, et naiste pikad juuksed on neile otsekui peakatteks. See tuletab naistele meelde, et Jumal ootab neilt allumist. Seega rõhutasid lõikamata juuksed, karskus ja pühaduse säilitamine nasiirile vajadust olla ennastohverdav ja alluda täielikult Jehoova tahtele. (1Ko 11:2—16.)

© 2020 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania